

burde indskrænkes til at indeholde et Par Paragrapher; nærmest berørende de Begunstigelses, der kunde ydes dem, medens Friheden til at oprette disse Institutioner i Loven burde forudsættes som Noget, der flyder af vor Lovgivnings almindelige Regler; det vilde saaledes være Lovudkastets §§ 5 og 8, der kom til at indtage den væsentlige Plads; uden for Diebliffet nærmere at begrunde min Mening, hvad der vilde føre mig for dybt ind paa juridiske Undersøgelser, skal jeg tilføie, at jeg ligeledes kunde ønske § 6 bevaret. Men ved Siden af, hvad jeg saaledes troer burde beholdes i Lovudkastet, savner jeg et Par Ting. Det forekommer mig for det Første, at der bør gives Regler om Mortification, Regler, som ogsaa fremmede Lovgivninger indeholde. Hvor let kunne nemlig ikke Documenter af denne Natur blive borte paa deres lange Vandring, og hvad skal saa skee? Den høitæredede Minister henviser i Motiverne til de almindelige Regler for Mortification. Det høie Thing veed, at dermed menes Bevilling til med Aar og Dags Varjel til offentlige Blade at indkalde for Domstolene Alle og Enhver, der maatte være Besidder af Documentet eller have Grindring at gjøre mod Mortificationen; men Aar og Dag er vistnok meget for lang en Frist med Hensyn til Documenter af den her omspurgte Natur. Dertil kommer, at det ikke nytter i Motiverne at give Anviisning paa Lovgivningens almindelige Regler for Mortificationer, thi Lovgivningen har ikke saadanne. Vi have Regler om Mortification af Gjældsbreve, men vi have ikke Regler for den Art af Documenter, som ville kaldes tillibe ved Lovudkastet, saafremt dette maatte vinde den Lovgivende Magts Bisalb. Gjældsbreve blive Lagersedlerne ikke.

Det vil derfor vistnok være nødvendigt at optage en særlig Bestemmelse om Mortification af disse. — Dernæst forekommer det mig, at Lovudkastet bør indeholde Regler for Bestyrelsens Afgang til hurtigt at kunne realisere de oplagte Varer til Tyldestgjørelse af de Omkostninger m. v., som Varernes Oplægning og Behandling kan drage efter sig. I saa Henseende vil den høitæredede Minister maaskee henviser mig til, at dette Forhold kan ordnes i Statutterne, men det maa dog bemærkes, at der netop her turde

være et Punkt, hvor det efter vore Love ibetmindste turde være tvivlsomt, om Parerne have fri Raadighed over Forholdet, og om de Bedkommende ved en blot Forfæring kunne afskære sig Afgang til Domstolene m. v. Enhver, der kjenner vore Handelsforhold, vil imidlertid erkjende det for aldeles nødvendigt, at i Tilfælde af Misligholdelse Realisation maa kunne foregaae uden Kettergang, ved Auktion, blot efter Varjel til de Bedkommende, ja vel ved endog bestikke Mæglere, ligeledes efter simpelt Varjel til den Bedkommende. Der er endnu en Hovedtanke med Hensyn til den hele Institution, som jeg troer at burde gjøre opmærksom paa: Lovudkastet tillader alene Handlende og Fabrikanter at benytte de paatænte Varehuse. Paa de Steder, hvor disse Omsætningslagere eller Oplag spille en vigtig Rolle, anseer man det imidlertid for meget uønsket, at ogsaa Landmændene kunne høste Gavn af samme. Da jeg ikke er Landmand, skal jeg naturligtvis ikke vove dybt at komme ind herpaa, men jeg skal kun bemærke, at i fremmede Skrifter angaaende denne Gjenstand betragtes det som et Gode, at ligesaa Landmænd som Handlende ville kunne finde billigt Pakhusrum i Oplagshusene og derved muligt i Fremtiden sættes istand til at undvære endeel af deres store og kostbare Udbygninger, for en Fordeel fremdeles, at de ved saaledes mod en billig Leie at oplægge deres Korn og Meierifrembringelser kunne komme i Besiddelse af Creditmidler, som gjøre det muligt for dem i Høstens kostbare Tid at undlade at sælge over en lav Sko, for at erholde det Fornødne til Betaling af deres Arbejdere, at ogsaa Landmanden sættes istand til at vente paa bedre Tider. Man anseer denne Side af Sagen for meget vigtig, og jeg kan ikke troe Andet, end at, dersom disse Institutioner maatte komme til at spille nogen Rolle hos os, turde Fremtiden vise, at de ogsaa ville være til Gavn for vort Landbrug.

Besvarelse: Det maa være mig tilladt at takke den ærede sidste Taler for det særdeles interessante Foredrag, vi nu have hørt, og navnlig for de Oplysninger, han gav om Grundsatningerne i den danske Lovgivning. Da jeg tidligere havde Ordet, antog jeg det